

**23929** REIAL DECRET LLEI 4/1990, de 28 de setembre, pel qual es modifica parcialment l'impost sobre activitats econòmiques, i es disposa l'inici de la seva aplicació l'1 de gener de 1992. («BOE» 234, de 29-9-1990.)

En el marc del nou sistema impositiu municipal, implantat per la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, l'impost sobre activitats econòmiques es configura com a tribut substitutori de les llicències fiscals d'activitats, comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, així com dels impostos municipals sobre la radicació, la publicitat i despeses sumptuàries. L'inici de la seva aplicació es preveu per a l'1 de gener de 1991.

Tanmateix, al llarg del procés de realització dels treballs previs a l'aplicació de l'impost de referència, que han consistit, essencialment, en l'elaboració de les tarifes i de la instrucció, com també en el disseny del sistema per a la implantació i la gestió posterior del tribut, s'han fet paleses diferents dificultats que han obligat a modificar parcialment alguns aspectes de la regulació legal de l'impost, continguda en l'esmentada Llei 39/1988, de 28 de desembre.

Les dificultats en qüestió s'han centrat, fonamentalment, al voltant de la complexitat de l'elaboració de les tarifes i de l'absorció per aquestes d'una part de l'impost municipal sobre la radicació, i en determinats aspectes de la gestió de l'impost.

Davant d'aquestes dificultats, la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària, ha decidit introduir algunes modificacions en la regulació legal de l'impost, que es concreten en els termes següents: en primer lloc, s'amplia fins a l'1 d'octubre de 1990 el termini atorgat al Govern per aprovar les tarifes i la instrucció de l'impost, mitjançant Reial decret legislatiu, el qual havia acabat el 31 de desembre de 1989; en segon lloc, es posposa fins a l'1 de gener de 1992 l'inici de l'aplicació de l'impost pel que fa a les activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres, i es manté, com a mesura complementària, durant l'any 1991 la vigència de l'impost municipal sobre despeses sumptuàries en la modalitat que grava l'aprofitament dels vedats privats de caça i pesca; i, en tercer lloc, es modifica el límit mínim de l'índex de situació que poden establir els ajuntaments sobre les quotes de tarifa, que es redueix d'1 a 0,5.

Això no obstant, aquestes mesures, que resolen algunes de les dificultats indicades abans, han resultat ser insuficients a fi de garantir una adequada i eficaç implantació i gestió de l'impost sobre activitats econòmiques. És per això que resulta imprescindible aprofundir en la reforma legal del tribut, tasca que emprèn aquest Reial decret llei en adoptar diverses mesures addicionals.

Així, en primer lloc, es posposa fins a l'1 de gener de 1992 l'inici de l'aplicació de l'impost, si bé la seva gestió censal es pot iniciar amb anterioritat a aquesta data en els terminis i termes que reglamentàriament s'estableixin. Com a mesura complementària, es manté la vigència durant l'any 1991 de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, així com dels impostos municipals sobre la radicació i sobre la publicitat.

En segon lloc, a fi d'ajustar la inserció a l'impost sobre activitats econòmiques de la tributació dels locals en què s'exerceixen les activitats gravades, s'estableix que en aquells municipis en què els ajuntaments respectius no estableixin l'escala d'índexs de situació de 0,5 a 2, s'hi aplica, en tot cas, l'índex 0,5. Com a mesura complementària, es determina que els ajuntaments que estableixin la referida escala d'índexs no poden encarregar a l'Administració tributària de l'Estat la gestió de l'impost a l'empara

del que estableix la disposició transitòria onzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre.

En tercer lloc, i en haver-se confirmat que les tarifes de l'impost fixen per a algunes activitats quotes provincials i nacionals, circumstància que la Llei 39/1988, de 28 de desembre, considerava com una mera possibilitat, s'especifica que la gestió tributària de les esmentades quotes l'ha de portar a terme l'Administració tributària de l'Estat i que sobre aquestes quotes no es poden establir coeficients ni índexs municipals, ni tampoc el recàrrec provincial.

Finalment, s'aclareixen determinats aspectes de la gestió de l'impost, fonamentalment pel que fa a les declaracions d'alta i a la seva liquidació, i s'hi preveu, igualment, la possibilitat d'exigir el tribut en règim d'autoliquidació.

Resulta evident, doncs, que totes aquestes mesures han de ser adoptades de manera immediata, ja que aquestes, i sobretot el retard de l'inici de l'aplicació de l'impost fins a l'1 de gener de 1992, condicionen definitivament l'activitat normativa que han de desenvolupar els ajuntaments i les diputacions provincials mitjançant l'aprovació de les corresponents ordenances fiscals, i que, altrament, s'hauria d'iniciar a partir de l'1 d'octubre d'aquest any, una vegada publicat el Reial decret legislatiu que conté les tarifes i la instrucció de l'impost. Per tot això, queda plenament justificat el caràcter extraordinari i urgent de les mesures adoptades per aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització continguda a l'article 86 de la Constitució espanyola, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de setembre de 1990,

#### DISPOSO

Article 1r S'afegeix un apartat 3 a l'article 86 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«3. No obstant el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei, la gestió tributària de les quotes provincials i nacionals que fixin les tarifes de l'impost correspon a l'Administració tributària de l'Estat, sens perjudici de les fórmules de col·laboració que, en relació amb aquesta gestió, es puguin establir amb altres entitats. Sobre les esmentades quotes provincials i nacionals no es poden establir el coeficient d'increment ni l'índex de situació, ni el recàrrec provincial, regulats en els articles 88, 89 i 124 de la Llei, respectivament.»

Art. 2n Es modifica l'article 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

«Art. 89. A més del coeficient regulat a l'article anterior, els ajuntaments poden establir sobre les quotes mínimes o, si escau, sobre les quotes incrementades per aplicació de l'esmentat coeficient, una escala d'índexs que ponderi la situació física del local en cada terme municipal, tenint en compte la categoria del carrer en què radiqui. L'índex mínim d'aquesta escala no pot ser inferior a 0,5 i el màxim no pot passar de 2. En aquells municipis en què els ajuntaments respectius no fixin aquesta escala d'índexs, s'hi aplica, en tot cas, l'índex 0,5.»

Art. 3r Es modifica el paràgraf primer de l'article 91.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els subjectes passius estan obligats a presentar les corresponents declaracions censals d'alta i a manifestar tots els elements necessaris per a la seva inclusió en la matrícula en els termes de l'article 91.1 d'aquesta Llei i dins el termini que reglamentàriament s'estableixi. L'Administració competent ha de practicar a continuació la

liquidació corresponent, la qual s'ha de notificar al subjecte passiu, que ha d'efectuar l'ingrés que escaigui.»

Art. 4t S'afegeix un apartat 4 a l'article 91 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«4. Aquest impost es pot exigir en règim d'autoliquidació, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.»

Article 5è Es modifica la disposició transitòria tercera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactada en els termes següents:

«Tercera.-1. L'impost sobre activitats econòmiques comença a exigir-se en tot el territori nacional a partir de l'1 de gener de 1992.

Si escau, i perquè puguin tenir efectes a partir de l'1 de gener de 1992, els ajuntaments han de fixar abans d'aquesta data els coeficients i índexs que cal aplicar sobre les quotes mínimes municipals contingudes en les tarifes de l'impost.

Així mateix, els recàrrecs que estableixin les diputacions provincials sobre les referides quotes, que hagin de tenir efectes a partir del dia 1 de gener de 1992, han de ser fixats abans d'aquesta data.

Fins al dia 1 de gener de 1992 es continuen exigint les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, com també els recàrrecs que hi ha sobre aquestes. Igualment, i fins a la mateixa data, els ajuntaments poden continuar exigint els impostos municipals sobre la radicació i sobre la publicitat.

A partir de l'1 de gener de 1991, els ajuntaments poden continuar exigint l'impost municipal sobre despeses sump-tuàries, pel que fa exclusivament a la modalitat d'aquest que grava l'aprofitament de vedats de caça i pesca. Amb aquesta finalitat romanen vigents totes les disposicions, tant legals com reglamentàries, per les quals es regeix l'impost de referència en la seva modalitat d), de l'article 372 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat per Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril. Així mateix, continuen vigents les ordenances fiscals municipals reguladores de l'esmentat impost i modalitat. Les restants modalitats d'aquest impost queden suprimides des de l'1 de gener de 1991.

2. Els qui a la data de l'inici d'aplicació de l'impost sobre activitats econòmiques gaudeixin de qualsevol

benefici fiscal en la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials o en la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes en poden continuar gaudint a l'impost esmentat en primer lloc fins a la data de la seva extinció, i si no tinguessin terme de gaudi, fins al 31 de desembre de 1994, inclusivament.»

Art. 6è S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de la disposició transitòria onzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«El que preveu el paràgraf anterior no és aplicable a l'impost sobre activitats econòmiques, en els casos en què els ajuntaments estableixin l'índex de situació regulat a l'article 89 d'aquesta Llei.»

#### DISPOSICIÓ ADDICIONAL

No obstant el que disposa l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, en la nova redacció feta per l'article 5 d'aquest Reial decret llei, l'Administració tributària de l'Estat pot iniciar, amb anterioritat al dia 1 de gener de 1992, la formació dels censos de l'impost sobre activitats econòmiques.

Amb aquesta finalitat, els qui en el moment de formació dels esmentats censos exerceixin activitats gravades per l'impost de referència estan obligats a formalitzar les declaracions corresponents en els terminis i termes que reglamentàriament s'estableixin.

#### DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei queda derogada la disposició transitòria tercera de la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària.

#### DISPOSICIÓ FINAL

Aquest reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de setembre de 1990.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,  
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ